

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 157 din 10.04.2024

Dosarul nr. 779/2022
Petiție nr. 7693/24.03.2022
Petenți:....

Reclamat: Curtea de Apel București

Obiect: petenții reclamă posibile fapte de discriminare, existente între categoriile de personal auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor în ceea ce privește modul de calcul al salariilor prin recalcularea indemnizației de încadrare și a celorlalte drepturi aferente acestora.

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul petentului

1. ...
2. ...
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9. ...
10.

Numele și domiciliul reclamatului

11. Curtea de Apel București – cu sediul în București, Splaiul Independenței, nr.5, sector 4.

II. Citarea părților

12. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată (în continuare O.G. nr. 137/2000), s-a îndeplinit procedura de citare.

13. În sensul celor mai sus arătate, a fost emise adresele cu nr. 464/19.01.2023 prin care au fost citate părțile.

14. Partea reclamată a formulat un punct de vedere înregistrat sub nr. 1145/14.02.2023, ce a fost comunicat petenților conform adreselor de înaintare nr. 1384/21.02.2023.

15. Procedură legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

16. Prin petiția înregistrată pe rolul CNCD sub nr. 7693/27.10.2022, petenții arată faptul că există o discriminare între categoriile de personal auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor în ceea ce privește modul de calcul al salariilor prin recalcularea: indemnizației de încadrare și a celorlalte drepturi aferente, raportat la o valoare de referință sectorială în cuantum de 605,225 lei, începând cu data de 01.08.2016 .

17. Petenții arată că prin decizia nr 87/28.01.2022 pronunțată de Curtea de Apel București s-a dispus ca începând cu data de 01.08.2016, personalul auxiliar de specialitate și conex din cadrul instituției reclamate să beneficieze de drepturile salariale stabilite prin raportare la o valoare de referință sectorială de 605,225 lei.

18. Se arată că ulterior, decizia enunțată a fost completată prin decizia nr 124/03.02.2022 în raport de care, începând cu 01.01.2022 s-au stabilit drepturile salariale individuale prin raportare la o valoare de referință sectorială de 605,225 lei, pentru personalul auxiliar de specialitate și conex de la Curtea de Apel București și instanțele din raza de competență a acesteia, conform anexelor 1-7 la decizie, cu excepția salariaților care sunt salariați la maxim conform Legii nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

19. Se precizează că pentru perioada 01.08.2016-31.12.2021, drepturile salariale vor fi stabilite prin raportare la o valoare de referință sectorială de 605,225 lei, până la data de 15.05.2022, prin decizie a președinților Curții de Apel București, iar plata acestora urmând a se va realiza după asigurarea fondurilor necesare în bugetul Curții de Apel București și al tribunalelor din raza de competență a acesteia.

20. Se arată că grefierilor-șefi și grefierilor arhivari le-au fost plătite în cursul lunii septembrie-octombrie 2022 diferențe aferente VRS 605 pentru întreaga perioadă, neținându-se seama de plafon în timp ce celelalte categorii de grefieri au beneficiat strict de o sumă calculată până la plafon.

21. În contextul celor prezentate prin petiție, se precizează că pe rolul Tribunalului Vâlcea este în curs de soluționare dosarul nr. 1525/90/2022, prin care au solicitat constatarea, unei discriminări între categoriile de personal auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor.

Sușinerile părții reclamate

22. Prin punctul de vedere înregistrat sub nr. 1145/14.02.2023, partea reclamată invocă excepția necompetenței materiale a CNCD având în vedere obiectul petiției, apreciind că „*interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac*”.

23. Partea reclamată arată în susținerea excepției invocate, faptul că modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale invocate de petenți, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare nu pot fi făcute decât de instanțele de judecată.

24. Pe fond, partea reclamată solicită respingerea petiției, apreciind că, din punctul de vedere al drepturilor salariale, persoanele care sunt în diferite categorii de personal auxiliar de specialitate nu se află în situație analoagă conform prevederilor Legii cadru 157/2013.

25. Reclamata apreciază că diferențele salariale dintre categoriile de personal auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor judecătorești se datorează vechimii în muncă, în specialitate, astfel că nu există o legătură de cauzalitate între vârstă și salarizarea petenților.

IV. Cadrul legal aplicabil

Motivele de fapt și de drept

26. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

Constituția României

Art. 16 - Egalitatea în drepturi

„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

Legea nr. 53/2003 – Codul Muncii

Art. 269. - (1) Cauzele referitoare la conflictele individuale de muncă și conflictele colective de muncă se soluționează în primă instanță de către tribunal.

Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor din Ordinul 144/ 11.04.2008 modificat prin Ordinul 27/7.02.2024.

O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

Art. 2 (1) „În prezenta ordonanță, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex sau orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată sau orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Convenția Europeană a Drepturilor Omului

Articolul 14- Interzicerea discriminării

Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limba, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.

Aplicarea principiilor de mai sus în prezenta cauză

27. Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD) a fost sesizat de către petenți referitor la posibile fapte de discriminare generate de prevederile nepunerea în aplicare a unor hotărâri judecătorești cât și de interpretarea și aplicarea greșită a prevederilor legislative privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor de judecată.

28. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

29. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr. 137/2000 republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

30. Colegiul director urmează a se pronunța cu precădere asupra excepției invocată de partea reclamată prin punctul de vedere înregistrat sub nr. 1145/14.02.2023.

31. Potrivit art. 63 alin. 1 din Ordinul nr.144/2008 modificat prin Ordinul 27/07.02.2024 privind procedura de soluționare a petițiilor și sesizărilor „*Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.*”

32. Analizând petiția astfel cum a fost formulată, se constată faptul că petenții urmăresc înlăturarea consecințelor și faptelor discriminatorii determinate de nepunerea în aplicare a

unor hotărâri judecătorești cât înlăturarea greșitei interpretări și aplicări a prevederilor legislative privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor de judecată.

33. În considerarea incidenței obiectului petiției în câmpul de aplicare al OG nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de CNCD este o jurisdicție administrativ-jurisdicțională ce presupune o procedură specială, care se bazează pe principiul independenței organului care emite actul, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

34. Actul de soluționare al unui conflict corelativ dispozițiilor OG nr. 137/2000 republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (CNCD), iar actul *per se* este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești.

35. Caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul director al CNCD a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (ex: decizia civilă nr. 1960/15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție).

36. Prin Decizia nr. 1096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31.03. 2009 cât și Decizia nr. 1470 din 10.11.2009, Curtea Constituțională a statuat că „C.N.C.D. este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ – jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 126 alin. (5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare”.

37. Ca atare, se naște întrebarea legitimă, în ce măsură pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de OG nr. 137/2000 republicată, CNCD poate să constate existența unor situații discriminatorii ce sunt în legătură indisolubilă cu aspecte de interpretare și aplicare a legii și cu activitatea de înfăptuire a justiției de către instanțele judecătorești, care intră în mod cert în sfera de competență a acestora ori în soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești.

38. În raport de argumentele mai sus expuse, se conturează opinia conform căreia, Consiliul nu poate analiza condițiile de formă cu privire la aplicarea unor acte normative.

39. Astfel, rolul CNCD a fost rezumat printr-o hotărâre a Curții Constituționale, în privința constatării existenței unor discriminări în privința unor acte normative și de formulare de recomandări sau sesizări către autoritățile competente pentru a modifica respectivele texte de lege.

40. În practica anterioară, art.20 alin.(3) din OG nr.137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care a fost încălcat principiul separației puterilor în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000.

41. În raport de aceste motive, Curtea Constituțională a constatat că prevederile art. 20 alin.(3) din OG nr.137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării ar avea competențe să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative. Ca atare, CNCD nu se poate pronunța pe texte de lege și în consecință, nici nu mai poate oferi recomandări în acest sens.

42. În ceea ce privește excepția necompetenței materiale a CNCD, astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 14/9.02.1999, Decizia nr. 64/11.04.2000, Decizia nr. 24/29.01.2002, Decizia nr. 282/29.06.2004. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspecte ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

43. Colegiul director se raportează în analiza prezentei cauze la Constituția României, prevederile art.1 alin.4: „Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor: legislativă, executivă și judecătorească în cadrul democrației constituționale”; art. 125 alin. 1, alin. 2 și alin. 3 care statuează că înfăptuirea justiției se face potrivit legii, dispunând că justiția este unică și imparțială, egală pentru toți, iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.

44. Aceasta face ca în activitatea de judecată, judecătorii să nu poată fi supuși niciunei directive din partea puterii legislative sau executive. Este important de precizat în acest context și Decizia nr. 322/2001 (publicată în M.O. nr. 66/2002), prin care Curtea Constituțională a reținut că: „În deplină concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ratificată prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994) și alte tratate internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în cap. VI, intitulat “Autoritatea judecătorească”, principiile organizării și înfăptuirii justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege [art. 125 alin.(1)], compuse din judecători independenți care se supun numai legii [art.123 alin.(2)].... În scopul garantării independenței(...) prin Constituție a fost instituit, ca o a treia componentă a autorității judecătorești, Consiliul Superior al Magistraturii, compus în exclusivitate din magistrați (...), care are ca principală funcție asigurarea inamovibilității, a independenței și a imparțialității judecătorilor (...) prin puterea de decizie în ceea ce privește promovarea în funcție și transferarea judecătorilor, precum și prin rolul de consiliu de disciplină al judecătorilor. ”

45. Astfel, în raport de argumentele mai sus expuse, s-ar încălca în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea de către CNCD în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

46. Colegiul director al CNCD nu analizează modul de stabilire sui generis a unor drepturi în favoarea unor persoane sau categorii de persoane ori categorii profesionale în mod diferit față de alte persoane ori categorii, precum și nereglementarea de către legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unor persoane sau categorii de persoane. Examinarea soluțiilor legislative alese de legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

47. Având în vedere considerentele mai sus expuse, Colegiul director, urmează a admite excepția necompetenței materiale a CNCD constatând că solicitarea petenților, astfel cum a fost formulată, nu prezintă o situație ce intra în competența prevederilor OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, competența în ceea ce privește soluționarea divergentului rezultat din interpretarea și aplicarea unor acte normative, revenind instanțelor judecătorești .

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. pentru aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea legii, respectiv de dispunerea de măsuri pentru înlăturarea consecințelor faptei discriminatorii, aceste atribute revenind exclusiv instanțelor de judecată.

2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BABUȘ RADU – Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

OLTEANU CĂTĂLINA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

RAIU CĂTĂLIN VALENTIN – Membru

SĂVULESCU RADU COSMIN – Membru

Redactată și motivată: C.G.
Data redactării: 27.06.2024

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

